

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 3PP/31/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2113010391
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 05. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Patrik Príbelský
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2013:2113010391.2

Uznesenie

Okresný súd Trnava v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Patrika Príbelského, PhD. a prísediacich Marty Krajčovičovej a Emílie Šípkovskej na verejnom zasadnutí konanom dňa 20.5.2013 v ÚVTOS Hrnčiarovce nad Parnou takto

rozhodol:

Podľa § 66 ods. I Trestného zákona účinného od 01.01.2006 súd žiadosť odsúdeného S. Q., H.. XX.X.XXXX, o podmienenečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý mu uložil:
- Okresný súd Skalica zo dňa 23.6.2008, č.k. 4T/181/2008, podľa § 212/4, TZ/2005 v trvaní 7 (sedem) rokov a 9 (deväť) mesiacov,
- Okresný súd Senica zo dňa 14.1.2005, č.k. 2T/3/2005, podľa § 221/1, TZ/1961 v trvaní 8 (osem) mesiacov,

z a m i e t a.

odôvodnenie:

Dňa 14.3.2013 podal na tunajší súd odsúdený S. Q. žiadosť o podmienenečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody. V ÚVTOS Hrnčiarovce nad Parnou vykonáva odsúdený t.č. trest odňatia slobody, ktorý mu uložil Okresný súd Skalica rozsudkom zo dňa 23.6.2008, sp. zn. 4T/181/2008 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trnave zo dňa 6.11.2008 sp. zn. 6To/56/2008, v trvaní 7 rokov a 9 mesiacov pre trestný čin podľa § 212 ods. 1, ods. 4 písm. a) Trestného zákona a iné so zaradením pre výkon trestu odňatia slobody do ústavu s minimálnym stupňom stráženia. Po vykonaní tohto trestu má nastúpiť trest uložený Okresným súdom Senica zo dňa 14.1.2005 sp. zn. 2T/3/2005 v spojení s uznesením Okresného súdu Senica zo dňa 29.1.2009 sp. zn. 2T/3/2005 v trvaní 8 mesiacov.

Odsúdený začal trest vykonávať dňa 6.11.2008, lehota v zmysle § 66 ods. I Trestného zákona uplynula dňa 3.3.2013 a koniec trestu má mať dňa 3.2.2016.

Súd na verejnom zasadnutí vykonal dokazovanie výsluchom odsúdeného, oboznámením sa s hodnotením odsúdeného, osobným spisom odsúdeného, nariadením výkonu trestu odňatia slobody, odpisom Registra trestov a rozsudkom Okresného súdu Skalica zo dňa 23.6.2008, č.k. 4T/181/2008 a rozsudkom Okresného súdu Senica zo dňa 14.1.2005, č.k. 2T/3/2005.

Z hodnotenia riaditeľa ÚVTOS Hrnčiarovce n/Parnou súd zistil, že odsúdený bol dodaný do výkon väzby dňa 5.9.2007 do ústavu Leopoldov, kde nastúpil aj výkon trestu odňatia slobody. Jeho správanie a vystupovanie v tomto ústave nebolo vždy na požadovanej úrovni, sporadicky porušoval ústavný poriadok, za čo bol aj disciplinárne potrestaný. Následne sa jeho správanie stabilizovalo a naďalej bolo na požadovanej úrovni, povinnosti si plnil, výchovné problémy nespôsobil. Na výkon trestu odňatia slobody do tunajšieho ústavu bol premiestnený dňa 27.8.2012 a po absolvovaní nástupného oddielu bol umiestnený do kolektívu odsúdených s diferenciačnou skupinou „B“. Správanie odsúdeného

v tunajšom ústave je na požadovanej úrovni, výchovné problémy nespôsobuje. Interné predpisy si osvojil a snaží sa ich dodržiavať. Príkazy a nariadenia príslušníkov rešpektuje a plní, funkcie z radov odsúdených nezastáva žiadne, v kolektíve odsúdených výchovné problémy nespôsobuje. Doposiaľ bol štyrikrát disciplinárne odmenený, disciplinárne potrestaný nebol. Pracovne je zaradený na pracovisku v ústave s dohľadom Terminals, pracovná morálka je hodnotená kladne, k pracovným úlohám pristupuje zodpovedne. V rámci individuálneho prístupu k odsúdenému možno konštatovať, že plní ciele stanovené programom zaobchádzania. Resocializačná prognóza podľa hodnotenia rizika sociálneho zlyhania je priaznivá. V minulosti bol deväťkrát súdne trestaný, vo výkone trestu odňatia slobody je štvrtýkrát. Vzhľadom na uvedené skutočnosti riaditeľ ústavu konštatuje, že odsúdený preukazuje splnenie podmienok na podmiennečné prepustenie a odporučil odsúdeného podmiennečne prepustiť.

Odsúdený na verejnom zasadnutí uviedol, že po prepustení z výkonu trestu sa chce vrátiť k rodine a k svojmu remeslu, ktorým je varenie. Uviedol, že sa už nechce dopúšťať trestnej činnosti, chce viesť riadny život, keďže je už starší a múdrejší.

Zástupca ÚVTOS Hrnčiarovce n/Parnou na verejnom zasadnutí uviedol, že k zmenám v hodnotení neprišlo, zotrvávajú na záveroch hodnotenia.

Prokurátor navrhol žiadosť odsúdeného o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody zamietnuť pre nesplnenie materiálnej podmienky, pričom poukázal na viacnásobné odsúdenia.

Podľa § 66 ods. 1 Trestného zákona súd môže odsúdeného podmiennečne prepustiť na slobodu, ak odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život, a

a) ak ide o osobu odsúdenú za prečin po výkone polovice uloženého nepodmiennečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmiennečného trestu odňatia slobody,

b) ak ide o osobu odsúdenú za zločin po výkone dvoch tretín uloženého nepodmiennečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmiennečného trestu odňatia slobody.

Podľa § 66 ods. 2 Trestného zákona pri rozhodovaní o podmiennečnom prepustení prihliadne súd aj na to, v akom ústave na výkon trestu odsúdený trest vykonáva.

Z citovaných ustanovení vyplýva, že súd môže odsúdeného podmiennečne prepustiť z výkonu trestu po splnení jednak formálnej podmienky, a to zákonom stanovenej doby výkonu trestu, a jednak po splnení dvoch materiálnych podmienok, ktorými sú plnenie povinností a správanie odsúdeného, ktorými preukázal polepšenie a skutočnosť, že sa od odsúdeného môže očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život.

Na základe vykonaného dokazovania dospel súd k záveru, že u odsúdeného neboli splnené podmienky podmiennečného prepustenia v zmysle citovaného ustanovenia § 66 ods. 1 Trestného zákona, a to vzhľadom na skutočnosť, že odsúdený sa opakovane dopúšťa páchania trestnej činnosti. Bolo prihliadnuté na závažnosť a charakter spáchanej trestnej činnosti a v zmysle odpisu Registra trestov na sklony odsúdeného k opakovanému páchaniu trestnej činnosti, keďže odsúdený sa už spolu deväťkrát dopustil spáchania trestnej činnosti. Z tohto možno vyvodiť jednoznačný záver, že páchanie trestnej činnosti teda nie je len jednorazovým vybočením zo spôsobu jeho života, ale že sa jedná o osobu, ktorá opakovane pácha trestnú činnosť. Z týchto skutočností objektívne vyplývajú vážne a dôvodné pochybnosti o tom, či možno od odsúdeného očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život. Zmysel podmiennečného prepustenia nespočíva len v tom, že odsúdený bude za dobré správanie, resp. za vzorné plnenie si pracovných povinností počas výkonu trestu odňatia slobody automaticky prepustený na slobodu po splnení formálnej podmienky stanovenej zákonom (určenej doby vykonania trestu), bez zreteľa k účelu trestu. Podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody má význam len vtedy, ak vzhľadom na účel trestu a ďalšie okolnosti je odôvodnený predpoklad, že odsúdený bude viesť na slobode riadny život a viac sa nedostane do rozporu so zákonom. I keď riaditeľ ústavu v hodnotení napriek týmto skutočnostiam odporúča jeho podmiennečné prepustenie, toto konštatovanie má len konzultačný charakter. Súd na základe vyššie uvedeného žiadosť o podmiennečné prepustenie odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody zamietol.

Preto bolo rozhodnuté o zamietnutí žiadosti odsúdeného.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustná sťažnosť a to do troch dní odo dňa jeho oznámenia prostredníctvom podpísaného súdu na Krajský súd v Trnave. Sťažnosť má odkladný účinok.